

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 63**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Hälsante:

Det var ett förfärligt slände. Jag var nog rädd för något sådant
 då du skref om att magen var äm. Influensan sätter sig ju
 alltid fast i något gammalt sändt, som man har och gör det
 värre - Jag kan tänka mig hvilken natt du hade, innan
 doktor Lindquist kom. Du har väl några plågor också kan
 jag föreställa, men du bryr dig väl ej om sådant du, bara du slipper
 ängst. Jag hade en gång en bra ledare sjukdom, som kallas
 hälsas och då kunde jag ej ligga på mer än en sida, det
 var nästan det svåraste med den sjukdomen, bara att motstå
 läget att vänta sig. - Ja, nog var det väl, att det ej kom på i utlan-
 det, men nog hade det varit bra om jag gifvit efter för dig, och stann-
 nat i Göteborg. - Jag har inga egenskaper som sjukskräteriska
 mer än att jag är anskligt hoppfull, men det kan också vara
 värdt något. Nu på vi väl ha hållit oss då, dessa fjorton dagar,
 men jag tänker nästan du blir bra förr, bara du slipper att vara
 rädd. Doktorerna har rätt, att det är ett sår - Jag är nog mycket
 rädd för att du blef oförraustung, ^{eller förfärligt} då jag var i Göteborg, jag vet
 att vi voro mycket duktiga, till efter kvällen i slankrykkan. Där var kallt,
 så att det kan nog vara möjligt att vi förkyllde oss då. Vi voro som
 slagna hjältar alltså. - På Huelgersresan var det nog och ut-
 märkta tillfällen både till förkyllning och försträckning, men du hade
 nog ej fått något i väster, om du ej någonstans blifvit influens-
 smittad. I fjol stälde du allt möjligt köld och trappor och många på-
 diga aterpatsor, tänk bara att gå upp och ned för Paupojanska trappsteg
 i flera dagar - Jag har blifvit så manatt ej säga hur många tider att det är
 sjuk, men nu efteråt tycker jag naturligtvis att jag varit gäddligt oför-
 riktig på dina vägnar - Hjälpen det något ett annat dig friska, tror
 du -

Jag har en förminnelse af att jag befuer som hemma på landet, af-
 skild från minniskor, bara i umgänga med teckningar och böcker. - Det
 är verkligen härligt, allt står stilla i denna fredliga Februari utan
 arbetet. - Förr, då jag gick i skolan, led jag kval den här tiden, då aldrig
 något skedde, det var afygjort den oformigaste på året. Och när jag
 är i nörelse en gång, kan jag aldrig få nog af det. - Men nu att på

helt ladda ned mig i ensamhet, det är alldeles gudorligt. På festen hade jag ännu några svaga föreställningar om att jag borde vara till för andra människor, men nu är det helt borta.

Josepha hade för resten förroligt i Göteborg, han har blifvit så oänd-
terlig nöjd med - Jag tror nog att han tyckte jag var en smula för
mycket pinad också - Han frågade mig om jag ej var bra glad att
jag hade kommit så mycket tillrägs till något hos Klammertaus? (De
äro allt förli de tickerna, då man är otalt öfver måst sådant.)
Anna Oom hade emellertid något hemme i gämnadgskyrkan, där
han Rose följde från resan. Då var han idel, idel grefvinnor, och
han ju också förtä att grefvinnor är en fin värd att ha och på alla
nått förtjusande. Men du skulle höra Anna Oom skildra Josepha
hatten på nudd, menigiporna neddragna, ögonen i himlen, i uter stilla
en nekund och bara ropande - Vi äro så goda vännor - Oh han
hur vunnit så mycket - Oh vi äro så goda vännor - Oh, Oh, Oh - - -

Jag tror ej grefvinnor skrifvit till henne, för han har ej hört något
om dem förrest. Sin egen supé var ^{Enpinning} mycket förtjust i, han
hade ej haft en så treflig bjudning på länge länge. Han ämnade
ägna sig åt att se människor nu efter detta - Vis ä vis dig
gärn han (Josepha) i en stilla uddraan hudd det Rose vara som fångbar
mig vid dig mer än vid henne - Litet snartjakt är han, eller han vill
närvara nina att en annan är lika god som en annan - För resten äro vi alla
så små gent emot grefvinnor, så han ser oss jent inte -

Pappa Betty för hennes nader. Rose måtte väl ha kommit fram o skadad.
Herrn på festen sade, att han för nindel skulle velat haft den inlagd som paket,
så jag blef en smula orolig för hur de skulle behandla Rosehand - Det var otro-
ligt att hjankarna gått till på det sättet - Kan du tro det?

Du skulle ej anstränga dig med att skrivas så många bref, jag har
ju lofvat att vara tålig - Mycket, mycket ledsen är jag, det
Rose du nog förtä, jag tycker det är svårast att du skall vara
så ensam, då du är rädd - Kristina är det ju en tröst att
tänka på att du har - Säg en gång om gassen och din mamma
äro bättre - Jag Rose ingenting göra för dig, jag skickare,
men jag Rose Rosema när du vill - Glöm inte det - Jag
är i njälpin verket på och mamma Rose reda mig -

Din Selma -